

عنوان مقاله:

تحلیل مفهومی واژه نور در قرآن بر پایه الگوهای شناختی استعاره مفهومی و استعاره زنجیری دوناگشتی

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 53، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سکینه نویدی باغی - دانش آموخته دکتری زبان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

علی ایزانلو - استادیار گروه زبان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا قائمی نیا - دانشیار گروه معرفت شناسی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

علیرضا آزاد - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از مشخصه های مشترک متون دینی و مذهبی بسامد بالای مفاهیم انتزاعی و متافیزیک در آنهاست. این متون از استعاره هایی سرشارند که بین حوزه های مفهومی انتزاعی و ناشناخته و حوزه های ملموس و آشنا تر پیوند برقرار می کنند. یافته های زبان شناسان شناختی نشان می دهد که برقراری این پیوند موجب سهولت در درک مفاهیم انتزاعی و ناشناخته می شود. در این پژوهش با اتخاذ رویکرد معنی شناسی شناختی و با استفاده از دو الگوی شناختی نظریه استعاره مفهومی و استعاره زنجیری دوناگشتی، کاربرد استعاری واژه نور در قرآن بررسی شد. مصداق های این واژه با استفاده از آرای مفسران در ده تفسیر قرآن به قرآن، عقلی، عرفانی، روایی و ادبی مشخص شدند. نتایج این بررسی نشان می دهد که از ۴۳ واژه نور به کار رفته در قرآن، ۴۰ مورد آن به صورت استعاری به کار رفته است. با توجه به مصداق های متعدد مطرح شده در تفاسیر بررسی شده، ۶۳ استعاره مفهومی با حوزه مبدا نور شناسایی شدند که خرده استعاره های چندین کلان استعاره در سه سطح هستند. علاوه بر آن، هفت مورد استعاره دوناگشتی نیز شناسایی شدند که در آنها واژه نور، در یک مفهوم سازی چندوجهی، هم به عنوان حوزه مبدا و هم به عنوان حوزه مقصد به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497424>

